

ZEROHEDGE: Co ohrozilo hlavní misi NATO?

- CZ24 News | 10. srpna 2023

USA/EU/UKRAJINA: Čekal jsem, až ten rozruch od konference NATO v litevském Vilniusu ve dnech 11. až 12. července 2023 utichne a pak jsem čekal, až někdo - kdokoli - poukáže na zřejmý důvod, proč ukrajinský maskot šňupající kokain-prezident Zelenskij, který se proslavil teprve před rokem, náhle upadl v této organizaci v nemilost.

Ano, Ukrajina může být ještě jednoho dne přizvána k zahájení dlouhého a namáhavého procesu vstupu do NATO, ale až poté, co se nějaký nedefinovaný počet členů NATO rozhodne, že udělala dost pro to, aby splnila „normy NATO“ (jaké jsou vysvětlím později) a různé další nejasné požadavky.

Vzhledem k tomu, že ukrajinský parlament 20. září 2018 schválil změny ústavy, které ze vstupu země do NATO a EU učinily ústřední cíl a hlavní cíl zahraniční politiky, je takový obrat událostí pro ukrajinskou vládu, **prezidenta-maskota, jeho příznivce, spolupracovníky a kurátory nanejvýš zahanbující.**

Ach, ty peripetie osudu!

Analytici a komentátoři (mnoho analytiků a komentátorů) nabídli připravená vysvětlení tohoto obratu událostí. Přesto ani jeden z nich nepovažoval za nutné zabrousit trochu hlouběji a objevit do očí bijící **zřejmý důvod tohoto významného posunu.**

Možná všichni z různých důvodů neradi přiznávají realitu toho, co NATO je, co dělá a proč se **Ukrajina najednou stala spíše hrozbou než přínosem pro jeho hlavní misi.**

Možná si budete chtít přečíst celý tento komentář ve svém volném čase – pokud máte potíže se spánkem. [Oficiální komuniké ze summitu NATO, fantasticky podrobné a plně irelevantnosti, má zvláště uspávací účinek.](#)

Co tedy Ukrajina udělala, že upadla do takové nemilosti? Možná udělalo něco, co ohrozilo hlavní misi NATO? To vypadá jako dobrý odhad. Ale co je potom hlavním posláním NATO?

Ve filmu „Mlčení jehňátek“ se Hannibal Lecter odvolává na citát Marcuse Aurelia, když říká Clarice Starlingové: „První principy, Clarice. Jednoduchost. Přečtěte si Marca Aurelia. O každé konkrétní věci se zeptejte: co to samo o sobě je? Jakou má povahu?“ Citát pochází ze třetí knihy „Meditací“ od Marca Aurelia a zdůrazňuje důležitost pochopení podstaty věcí.

NATO bylo založeno 4. dubna 1949 podepsáním Severoatlantické smlouvy, známé jako Washingtonská smlouva, údajně za účelem zabránění Sovětskému svazu v rozšiřování jeho vlivu v Evropě.

SSSR odpověděl vytvořením organizace Varšavské smlouvy — politické a vojenské aliance založené 14. května 1955 mezi Sovětským svazem a několika východoevropskými zeměmi pro výslovný účel jejich obrany před NATO. Varšavská smlouva byla rozpuštěna 1. července 1991 a krátce poté, 26. prosince 1991, ji následoval i samotný SSSR, ale NATO existuje nadále. K dnešnímu dni – Varšavská smlouva existovala o něco méně než polovinu doby existence NATO a SSSR existoval o něco více než polovinu. Je zřejmé, že komunistická hrozba jako důvod existence NATO byla pouhá lest, kouřová clona.

Jaký byl tedy skutečný účel NATO? Existuje mnoho způsobů, jak odpovědět na tuto otázku, ale náhlý pád Ukrajiny v nemilost poskytuje možná nejnázornější vysvětlení.

- Bylo to tím, že NATO není spokojeno, že se tam válka protahuje? Ne, pomalu doutnající konflikt by bylo přesně to, co Pentagon nařídil, aby měl šanci držet krok s ruským hektickým tempem dodávek zbraní a munice.
- Bylo to tím, že NATO není spokojeno, že Ukrajina prohrává válku? Ne, Ukrajina neprohrává; prostě nevyhrává. Zejména její útoky na obranné linie Ruska mohly být kvůli obrovským a zbytečným ztrátám zastaveny, zdály se poněkud marné.
- Bylo to tím, že Ukrajina bude poražena? Opět ne, Rusové byli rádi, že postoupí několik kilometrů sem a tam, jejich hlavním cílem je vytvořit dostatečně širokou nárazníkovou zónu, aby ukrajinské dělostřelectvo přestalo ostřelovat dnešní civilní oblasti v ruském týlu.
- Bylo to tím, že NATO došly zbraně a munice, které by mohlo dát Ukrajincům? Opět ne, polozastaralého haraburdí, které by bylo možné odevzdat Ukrajincům, je stále poměrně dost.

Co tedy Ukrajinci udělali, že tak náhle vzbudili hněv Pentagonu a v přímém důsledku upadli v nemilost NATO? Ukrajinci zkrátka předvedli, že zbraně NATO jsou sračky.

Důkazy o tom postupem času pomalu přibývaly.

Za prvé se ukázalo, že všemožné přenosné harampádí americké výroby – protiletadlové Stingery, protitankové Javeliny, atd. – jsou v moderním boji spíše horší než zbytečné.

Dále se ukázalo, že houfnice M777 a raketový komplex HIMARS jsou poměrně křehké a nelze je udržovat, v terénu neopravitelné.

Další zázračnou zbraní vrženou na ukrajinské pole byla **baterie raket Patriot**. Byl nasazen u Kyjeva a Rusové si z něj rychle udělali srandu. Zaútočili na něj svými superlevnými drony „létajícího mopedu“ Geranium 5, což způsobilo, že Patriot zapnul svůj aktivní radar, čímž odmaskoval svou pozici, a poté odpálil celý náklad raket – v hodnotě milionu dolarů! — poté tam jen seděl, odmaskovaný a bezbranný, a byl odstraněn jediným ruským přesným raketovým úderem.

To určitě vážně našťvalo amerického ministra obrany Lloyda Austina, jehož hlavní osobní dojnou krávou je shodou okolností Raytheon, tvůrce Patriota. Ano, Patriot se ukázal jako neúčinný během první války v Zálivu, kde nedokázal ochránit Izrael před starověkými iráckými střelami Scud; a později se ukázal jako neúčinný, když nedokázal ochránit saúdské ropné zařízení před starověkými jemenskými střelami Scud... ale tato fakta nebyla propagována. A teď tohle!

A k tomu všemu tanky Leopard 2 darované Německem a pěchotní vozy Bradley darované USA, nemluvě o hloupých francouzských kolových ne-tancích, si vedly naprosto mizerně během nedávných ukrajinských snah přiblížit se a prorazit první linii obrany Ruska. Putin jen vetřel sůl do ran, když jen tak mimochodem poznamenal, že západní pancíř hoří mnohem snadněji než staré sovětské věci.

Posledním zoufalým krokem by bylo dát ukrajinskému letectvu (které už mimochodem neexistuje) nějaké starší stíhačky F-16. Ty mohou být staré až 50 let a jsou typické tím, že mají přívod vzduchu velmi blízko země, díky čemuž jsou při vzletu velmi účinné jako vysavače.

Nemohou operovat ze špinavých a děravých ranvejí, které jsou na Ukrajině běžné, protože úlomky z nich by se nasály do motoru a zničily by ho. Pokud se jim Ukrajinci pokusí vydláždít nové dráhy, Rusové by to okamžitě zaznamenali z geosynchronního satelitu, který je trvale namířen na ukrajinské území.

Spíše než umístit na tyto nové dráhy nějaké čerstvé krátery po bombách, mohli by Rusové udělat něco rafinovanějšího: použít jeden ze svých superlevných Geranium 2 k nanesení kovových hoblin, aby je motory F-16 nasály... a shořely za letu. Pilot by se musel katapultovat a letadlo by havarovalo.

Existuje však ještě důležitější důvod, proč je myšlenka dát F-16 na Ukrajinu neproveditelná: tato letadla jsou schopna nést jaderné bomby a Rusko již oznámilo, že by tento krok považovalo za jadernou eskalaci. Ale vyprovokování jaderného konfliktu s Ruskem je zakázáno, takže F-16 jsou zakázány.

Proč je selhání neúnavně propagované západní výzbroje důležitější než cokoli jiného, včetně stále horšího stavu západních financí, směšného selhání protiruských sankcí, obscénně obrovského počtu ukrajinských obětí nebo všeobecné únavy Západu ze všeho ukrajinského a zejména ze záplavy ukrajinských uprchlíků, se kterou si Západ už neví rady?..

Důvod je jednoduchý: NATO není obranná organizace (nezapomeňte, že SSSR je pryč více než 30 let); není to ani útočná organizace (dobře, bombardovala Srbsko a několik dalších relativně bezbranných zemí, ale nemůže myslet na to, že by se postavila Rusku nebo jinému dobře vyzbrojenému státu).

NATO je spíše klubem zajatých kupujících zbraní vyrobených v USA. O tom jsou vychvalované standardy NATO, které musí Ukrajina splnit, než bude uznána za hodnou pozvání do NATO: Abyste těmto standardům vyhověli, vaše zbraně musí být převážně americké výroby.

To je také důvod všech různých vybraných a zdánlivě zbytečných válek, od Srbska přes Irák, Afghánistán až po Libyi a Sýrii: šlo o demonstrační projekty amerických zbraní s dodatečným cílem použít zbraně a munici tak, aby Pentagon a zbytek NATO je musel objednat.

Geopolitické důvody pro tyto vojenské konflikty jsou pouhými racionalizacemi. Například mezi lety 1964 a 1973 svrhly USA během 580 000 bombardovacích letů na Laos více než 2,5 milionu tun bomb – což se rovná nákladu bomb každých osm minut, 24 hodin denně, po dobu devíti let.

Jaké bylo geopolitické zdůvodnění? Nikdo si ani nepamatuje, jestli tam někdy nějaké bylo. Ale těm bombám by brzy vypršela doba použitelnosti a bylo potřeba je spotřebovat a doobjednat, aby peníze proudily.

V reakci na takové podivné podněty bývají zbraně vyrobené v USA příliš složité (takže jejich výrobci mohou účtovat více za zbytečné funkce navíc) a spíše křehké (nikdy nebyly testovány proti obdobnému protivníkovi, jako je Rusko nebo Čína, nebo proti Íránu), vyvíjené pomalu (pro maximalizaci financování výzkumu a vývoje), stavěné pomalu (protože kam ten spěch?) a velmi náročné na údržbu (takže američtí armádní dodavatelé mohou ještě více zbohatnout na dodávkách náhradních dílů a služeb). Předpokládalo se, že tyto zbraně budou vyzkoušeny opatrně a stejně to bude peklo pro zaostalé domorodce vyzbrojené starými kalašnikovy a RPG.

Ukrajina je úplně jiný příběh. Tam jsou Ukrajinci s jejich pestrými západními technikami požádáni, aby pronikli třemi liniemi opevněné ruské obrany. **Asi po měsíci úsilí a ohromujících ztrátách mužů a techniky se jim ještě nepodařilo dosáhnout první obranné linie.**

Pohled na hořící západní obrněnou techniku nedělá dobrou reklamu. V důsledku toho američtí dodavatelé obrany velmi dychtí zastavit tento neustálý proud negativní reklamy na jejich produkty, musí se zastavit hned teď v tuto chvíli – než jejich pověst bude úplně zničena; odtud ten nepatřičný spěch, díky kterému celý ukrajinský projekt osiří.

Alternativou k aktivnímu válčení, když se to nyní nepodařilo, je to, čemu se na Západě obvykle říká „vyjednávání“, ale ve skutečnosti by to znamenalo přistoupení na ruské požadavky vznesené v listopadu 2021 (které zahrnují, že NATO vrátí své zbraně tam, kde byly v roce 1997), plus novější požadavky, jako je denacifikace, demilitarizace a neutralita toho, co zbývá z Ukrajiny, uznání nových ruských hranic (které zahrnují Krym, Cherson, Záporoží, Doněckou a Luhanskou oblast) a stíhání všech ukrajinských válečných zločinců, včetně všech těch, kteří od roku 2014 mučili válečné zajatce a ostřelovali civilisty. A také bude potřeba zrušit všechny hloupé sankce.

Ale to je poměrně hodně, co se dá pobrat na jedno posezení, a tak se NATO rozhodlo pro spoustu dílků. Výše uvedený oficiální dokument NATO je maximálně podrobný a plný chmýří, ale pozorné přečtení toho pompézního byrokratického textu odhalí celou řadu ústupků nebo alespoň náznaků ústupků:

- *„Budeme moci pozvat Ukrajinu, aby se připojila k Alianci, když spojenci budou souhlasit a budou splněny podmínky.“* – Použijeme-li lidové ruské rčení, stane se to „když rak na hoře zahvívá“ — tj. nikdy. To znamená, že Ukrajina se nikdy nestane součástí NATO.
- *„Okolnosti, za kterých by NATO možná muselo použít jaderné zbraně, jsou extrémně vzdálené.“* – Překlad: Vzdáváme se! Prosím, nezapínejte nás! Šéfové NATO byli zjevně informováni o schopnostech nových ruských strategických zbraní, útočných i obranných, a nechtějí ani uvažovat o žádném druhu přímé vojenské konfrontace s Ruskem.
- *„Vyzýváme všechny země, aby neposkytovaly žádnou pomoc ruské agresi...“* – Překlad: přejeme si, aby Rusku přestaly pomáhat, ačkoli jsme je už o to žádali dostkrát, ale ony nás neposlouchají, takže si neděláme velké naděje, že teď poslouchat budou.
- *„Prohlubující se strategické partnerství mezi ČLR a Ruskem a jejich vzájemně se posilující pokusy podkopat mezinárodní řád založený na pravidlech jsou v rozporu s našimi hodnotami a zájmy.“* – Ale prohlubující se strategické partnerství je zcela v souladu s hodnotami a zájmy Ruska i Číny a nechystají se nikoho žádat o povolení. Žvanění o „mezinárodním řádu založeném na pravidlech“, i když už neexistuje, je trochu ubohé, ale co jiného jim zbývá?
- *„Prohlubující se vojenská integrace Ruska s Běloruskem, včetně rozmístění vyspělých ruských vojenských kapacit a vojenského personálu v Bělorusku, má důsledky pro regionální stabilitu a obranu Aliance.“* – No, to je přesně to, k čemu byla tato vojenská integrace navržena, a je dobře, že si toho všimli. Z toho plyne, že NATO si s Běloruskem už nikdy nebude zahrávat.
- *„Zůstáváme odhodláni zachovat otevřené komunikační kanály s Moskvou za účelem řízení a zmírňování rizik, zabránění eskalaci a zvýšení transparentnosti.“* – To je opravdu vítaná zpráva! Zavolejte do Kremlu, kdykoli budete chtít slyšet recitaci ruských bezpečnostních požadavků, abyste si osvěžili paměť.
- *„Ambice a politika nátlaku Čínské lidové republiky jsou výzvou pro naše zájmy, bezpečnost a hodnoty.“* – A zájmy a hodnoty NATO jsou výzvou pro ČLR a její bezpečnost, takže jsme ve slepé uličce. Další zpráva – Rusko právě schválilo zákon zakazující všechny operace změny pohlaví; jak je to v souladu se „západními hodnotami“? No tak, zatřeste svými malými pěstičkami v bezmocném vzteku!
- *„NATO neusiluje o konfrontaci a nepředstavuje pro Rusko žádnou hrozbu. Ve světle jeho nepřátelské politiky a jednání nemůžeme Rusko považovat za našeho partnera.“* – A ve světle nepřátelských politik a akcí NATO považuje Rusko země NATO za nepřátelské státy (a rozhodně ne za partnery). Jak to, že předávání zbraní ukrajinským nacistům nepředstavuje pro Rusko hrozbu?
- *„Opakujeme své jasné rozhodnutí, že Írán nikdy nesmí vyvinout jadernou zbraň. Zůstáváme hluboce znepokojeni eskalací iránského jaderného programu.“* – Írán je tedy jedinou zemí, na kterou bezzubé staré NATO ještě může najít odvahu štěkat. To se zdá být bezpečné, protože Írán je teď ani neslyší.

Evropa zděšeně pohlíží na USA, které jsou stále jejím dodavatelem zbraní a garantem bezpečnosti, kde v čele stojí sotva fungující senilní stařík, jehož zuřivé výlevy způsobují, že se členové jeho kabinetu vyhýbají Oválné pracovně a jehož jediná možná náhrada — ta imbecilní, kdákající Kamala — by stěží byla lepší.

Některým uvědomělým evropským lídrům už možná pomalu svítá, že je třeba nějak najít způsob, jak vycouvat z rusofobní slepé uličky (jejich vlastní práce), ve které se nyní nacházejí, ale nevidí žádnou cestu jak toho dosáhnout bez fatální ztráty tváře.

Dejme tomu ještě rok a uvidíme, zda do té doby budou mít ještě tvář, kterou by mohli zachránit.

AUTOR: Dmitrij Orlov

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24